

Kopie
Afgeleverd aan: mr.
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Reportoriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 28 maart 2014
Rolnummer 2010/AR/3177

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hypothecaire inschrijving
tussenarrest art. 14 lid 2 (advies) Hoge Raad van het Handhavingsbeleid (HRH)
BR

Hof van beroep Gent

Arrest

negende kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op 01 APR. 2014
Niet te registreren

2010/AR/3177 - In de zaak van:

GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR
bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen,
met kantoren gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9,

appellant,
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

hebbende als raadsman mr. _____, advocaat te

tegen

wonende te

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. _____, advocaat te

wijst het hof het volgend arrest:

1.

Het hof heeft de partijen bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de voor hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Er werden enige en dus syntheseconclusies neergelegd ter griffie van dit hof voor appellant op 17 mei 2013 en voor geïntimeerde op 30 augustus 2013.

Duidelijkheidshalve preciseert het hof van meet af aan dat in huidig arrest met volgende afkortingen het volgende wordt bedoeld:

- "DORO": het Decreet van 18 mei 1999 houdende de *Organisatie van de Ruimtelijke Ordening*,
- "VCRO", de *Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening*, gecoördineerd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de *coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening*, in werking getreden op 1 september 2009.

2.

Het bestreden vonnis is het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, zevende kamer, van 3 november 2010 in de zaak die daar gekend was onder algemeen rolnummer 08/058/A, waartegen appellant tijdig en geldig naar de vorm hoger beroep heeft ingesteld bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 10 december 2010.

Er werd incidenteel beroep ingesteld door geïntimeerde bij conclusies neergelegd ter griffie van dit hof op 30 augustus 2013.

Waar geïntimeerde de ontvankelijkheid betwist van het hoger beroep, werpt zij enkel middelen op die de gegrondheid ervan betreffen. Het hof ontwaart voor het overige geen ambtshalve op te werpen middelen van niet ontvankelijkheid. Hoofdberoep en incidenteel beroep zijn ontvankelijk te verklaren.

3.

De aanhoudende betwisting tussen partijen betreft de herstellvordering die door appellant bij dagvaarding van 13 december 2007 voor de eerste rechter bij toepassing van art. 149, 151 en 153 DORO werd ingesteld en waarin hij in syntheseconclusies voor het hof volhardt, thans bij toepassing van art. 6.1.41 en 6.1.43 VCRO.

Deze herstellvordering had en heeft als voorwerp:

- geïntimeerde te horen veroordelen tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van een perceel gelegen te _____ kadastraal gekend onder _____, meer bepaald lastens geïntimeerde de afbraak en de verwijdering van de houten tuinafsluiting te bevelen en dit binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest en onder verbeurte van een dwangsom van 25,00 euro per dag vertraging, zonder het toekennen van een bijkomende termijn ex. art. 1385bis, laatste lid Ger.W.;
- appellant te horen machtigen om ambtshalve over te gaan tot uitvoering van de hierboven beschreven herstelmaatregel zo geïntimeerde hiertoe in gebreke blijft, en dit op kosten van laatstgenoemde;
- te horen zeggen voor recht dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in elk geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerst daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder;
- geïntimeerde te horen verwijzen in de gedingkosten, die appellant aan zijn zijde in de dagvaarding/syntheseconclusies heeft begroot.

Het betrokken onroerend goed is conform het gewestplan _____ goedgekeurd bij KB van 5 februari 1979, gelegen in "agrarisches gebied". Het is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd Bijzonder Plan van Aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

De kwestieuze afsluiting betreft een twee meter hoge en zestig meter lange ondoorzichtige houten tuinafsluiting op de perceelsgrens langs en tegen een aldaar gelegen gracht, tuinafsluiting die werd

aangebracht zonder stedenbouwkundige vergunning, en dus in strijd met art. 146, lid 1, 1° DORO (d.l. thans art. 6.1.1., lid 1, 1° VCRO), hetgeen werd vastgesteld (naar aanleiding van een klacht van de nabuur) bij PV van de Lokale Politie Zone van 20 oktober 2005.

De herstellvordering werd door appellant bij schrijven van 8 november 2005 toegestuurd aan de procureur des Konings te Veurne, die op 5 januari 2006 besloot om de zaak te seponeren.

De regularisatieaanvraag van 1 december 2005 werd bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen (CBS) van de gemeente van 15 februari 2006 geweigerd.

4.

Na bij niet bestreden tussenvonnis van 10 juni 2009 een plaatsopneming te hebben bevolen, die vervolgens is doorgegaan op 1 december 2009, heeft de eerste rechter middels het bestreden vonnis de herstellvordering van appellant afgewezen als ongegrond en elk van de partijen in de eigen gedingkosten verwezen.

5.

5.1. In deze instantie vraagt appellant volgens zijn syntheseconclusies het hof om zijn herstellvordering alsnog gegrond te verklaren en geïntimeerde tevens te verwijzen in de gedingkosten van deze instantie, die hij aan zijn zijde in de syntheseconclusies heeft begroot.

5.2. Van haar kant vraagt geïntimeerde het hof volgens haar syntheseconclusies het hoger beroep van appellant af te wijzen als niet ontvankelijk, minstens als ongegrond en de herstellvordering af te wijzen (op incidenteel beroep) als niet ontvankelijk, minstens (ter bevestiging van het bestreden vonnis) als ongegrond, en appellant te verwijzen in de gedingkosten van deze instantie, die zij aan haar zijde in de syntheseconclusies heeft begroot.

6.

Geïntimeerde kan niet worden bijgetreden waar zij op incidenteel beroep de ontvankelijkheid van de herstellvordering betwist, stellende dat appellant de herstellvordering op 13 december 2007 voor de burgerlijke rechter heeft ingesteld bij toepassing van art. 151 DORO zonder over een voorafgaandelijk eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (HRH) te beschikken, daar waar zulks sinds 16 december 2005 vereist was. Immers, reeds bij brief van 8 november 2005 heeft appellant de herstellvordering met betrekking tot de kwestieuze tuinafsluiting overgemaakt aan het ambt van de procureur des Konings te Veurne.

Art. 198 bis DORO voorziet dat de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de HRH, zoals bedoeld in art. 149 §1 en art. 153 DORO, in werking treden nadat de HRH is opgericht en het huishoudelijk reglement ervan is goedgekeurd, wat zich voordeed op 16 december 2005.

Die bepalingen laten evenwel niet toe het verplicht advies uit te stellen tot na het instellen van de vordering bij brief aan het parket en voor de inleiding bij dagvaarding voor de rechter. De

beleidsbeslissing van het bestuur, na advies van de HRH, moet immers nog voor het instellen van de vordering bij het parket worden genomen. Niet de datum van de dagvaarding maar de datum van de brief waarbij de herstellvordering aan het parket is meegedeeld, is aldus de toepasselijke tijdslijmlet voor het verplicht inwinnen van het advies voor de HRH (Cass. 9 juni 2009, rolnummer.)

In zijn arrest nr. 52/2011 van 6 april 2011 (rolnummer) stelt het Grondwettelijk Hof van oordeel te zijn dat er geen verantwoording is om een herstellvordering, aanhangig gemaakt voor de burgerlijke rechter niet voor advies aan de HRH te moeten voorleggen (omdat dit niet uitdrukkelijk zou staan in art. 151 DORO) daar waar dit voor een herstellvordering aanhangig gemaakt bij de strafrechter wel zou moeten op grond van art. 149 DORO. Het Grondwettelijk Hof spreekt zich er evenwel niet over uit dat het verplicht advies zou gelden telkens wanneer de burgerlijke dagvaarding werd betekend vanaf 16 december 1995, ook al dateert de brief aan het parket van (kort) voordien (zoals in deze).

De herstellvordering werd bij brief van 8 november 2005 ingeleid bij het ambt van de procureur des Konings te Veurne en op dat ogenblik bestond er, zoals gezegd, nog geen verplichting tot voorafgaand eensluitend advies van de HRH, noch mogelijkheid om dergelijk advies te verkrijgen.

Dat de burgerlijke dagvaarding (waarbij nog steeds in essentie de inwilliging van dezelfde herstellvordering wordt betracht als destijds in de brief van 8 november 2005 aan het OM) na het vernemen van het sepot van het OM pas werd betekend op 13 december 2007, dit is na de oprichting en de goedkeuring van het hulshoudelijke reglement van de HRH, brengt gelet op het voormeld Cassatleerrest van 9 juni 2009 niet met zich dat er een verplicht advies van de HRH zou vereist zijn op straffe van niet ontvankelijkheid van deze herstellvordering.

Daar komt bij dat de verplichting, opgenomen in art. 148/8 en 151/1 DORO (thans 6.1.13 en 6.1.41) die erin bestaat dat indien de herstellvordering eerst wordt voorgelegd aan het OM overeenkomstig art. 149 § 2 DORO (thans art. 6.1.41 § 4 VCRO) en daarna de herstellvordering voor dezelfde Inbreuk wordt ingeleid voor de burgerlijke rechtbank (of vice versa), er voorafgaand een positief advies bij de (thans) Hoge Raad van het Handhavingsbeleid (eveneens afgekort als HRH) dient te worden bekomen, volgens art. 7.7.1. slechts gevolg heeft/van toepassing is "*indien en zodra de Vlaamse regering het procedure- en werkingsreglement (van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid) heeft vastgesteld*", waarbij nog bepaald werd dat deze vaststelling uiterlijk geschiedt op 30 november 2009. Mede gelet de vaststelling dat het procedure- en werkingsreglement pas werd vastgesteld na 30 november 2009, en m.n. bij besluit van 1 oktober 2010 (BS 31 december 2010), gold voornoemde verplichting niet op het ogenblik van het instellen van huidige vordering voor de civiele rechter, m.n. op 13 december 2007.

7.

Appellant kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat (het PV van) de plaatsopneming, die door de eerste rechter werd bevolen bij niet bestreden tussenvonnis van 10 juni 2009 en die doorgang heeft gevonden op 1 december 2009, onwettig is omwille van de zinsnede "*wij stellen vast dat de kwestieuze afsluiting eigenlijk niet storend is voor niemand*" en de gebruikte bewoordingen "*stedelijk uitzicht*" (laat staan "in zijn geheel" onwettig zou zijn). In de mate dat de weergave van de door de eerste rechter ter plaatse opgedane Indrukken te aanzien is als meer dan een loutere beschrijving van de feitelijke situatie en m.n. van de impact van de betrokken afsluiting op de omgeving, en dat deze passage Integendeel op zichzelf reeds een beoordeling inhoudt van de vastgestelde feitelijke situatie (-en los van de vaststelling dat op de vraag "*wat er mis is met de desbetreffende afsluiting*" werd geacteerd dat "*de heer van de dienst RWO van stedenbouw West-Vlaanderen*

(geantwoord heeft) dat dit een verstedelijkte afsluiting betreft welke niet past in landelijk gebied en een residentialisering in de hand werkt" -) volstaat het te zeggen dat het hof, net zo min als enig andere (gebruikelijk adviserende) instantie, door dergelijke beoordeling in enigerlei mate gebonden is. Waar het optreden van de eerste rechter op deze wijze nooit aanleiding heeft gegeven tot enige vordering tot wraking, is de vraag of dit optreden hiertoe misschien aanleiding had kunnen geven, dan wel of er redenen bestonden voor de eerste rechter om zich terug te trekken, achterhaald.

8.

Het oprichten van de kwestieuze afsluiting zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vormt een inbreuk op art. 146, 1° juncto art. 99, § 1, 1° DORO, thans art. 6.1.1., lid 1, 1° juncto art. 4.2.1. 1° VCRO, waaromtrent geen regularisatievergunning werd bekomen, terwijl met betrekkingen tot de herstellvordering geen verjaring door geïntimeerde deugdelijk werd onderbouwd, noch door het hof thans vast te stellen valt.

9.

Overeenkomstig art. 7.7.3. VCRO kan de rechter *"voor 16 december 2005 ingediende herstellvorderingen die nog niet door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid of de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werden geadviseerd, alsnog voor (niet bindend) advies voorleggen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid."*

Vooraleer verder te oordelen wenst het hof, gelet op de aard van de betwisting, te beschikken over het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, temeer nu op enkele weken na dergelijk voorafgaand advies (weliswaar toen nog van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid) verlost zou zijn geweest alvorens de herstellvordering had kunnen worden ingesteld (t.t.z. in onderhavig geval toegezonden aan de Procureur des Konings).

**OM DIE REDENEN,
HET HOF,**

Recht doende op tegenspraak.

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk.

Alvorens verder te oordelen, beslist dat de ingediende vordering, zoals voormeld, wordt voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, zoals bedoeld in art. 7.7.3. VCRO.

Beveelt dat daartoe, zoals voorzien in art. 14, lid 2 van het procedure- en werkingsreglement van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, goedgekeurd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 1

oktober 2010, dat een eensluidend verklaard afschrift van onderhavig arrest waarbij met toepassing van art. 7.7.3. VCRO de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid wordt geadieerd, zal worden overgemaakt door middel van aangetekend schrijven.

Verstaat dat deze adviesaanvraag zal worden overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op volgend adres (zie art. 3 van voornoemd procedure- en werkingsreglement):

*Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid
Koning Albert II laan 35, bus 80
1030 Brussel*

Verstaat dat de griffie hiertoe het nodige zal doen op vraag van de meest gereede partij.

Verwijst de zaak naar de bijzondere rol van deze kamer.

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw

Raadsheer, waarnemend voorzitter,

De heer

Raadsheer,

Mevrouw

Plaatsvervangend Raadsheer,

en uitgesproken door de **wn. voorzitter** van de kamer in openbare terechtzitting op **achtentwintig maart tweeduizend en veertien**,

bijgestaan door

Griffier